

Prodani sin.

Enkrat je neki ribič ribe lovil. Ko je pa tri dni rastonj lovil, pride k njemu en cuden mož ali gospod. Ribič toži očne tožiti, da mora svojo čeno od ribjega love živeti, pa de če tretji dan nič ne more ujeti. Gospod pravi ribiču: Če mi to das, kar imam per hiši, pa ea to ne veš, ti bom naredil, de boš toliko rib ujel, kolikor želiš. Ribič je bil tega zadovoljen, ujame rib de je blo groza, ino jih domu spravi ter pravi ženi: Pogledj koliko rib sem ujel. Žena pravi: Amiraj me je te dni srce bolelo, gotovo de nekaj nisi prav storil. Mož pravi: Ah kato ne vem, žena, ki je bla noseča se prestrani in mojm varloži, kaj je prodal, sina namrec ki ima se li na svet priti. Oba sta tega žalostna. Ko je bil sin rojen, je mati vselej se jokala kadar mu je kruha dajala. Ino enkrat gre neciga duhovnika vprašat kaj je storiti ker je nje sin prodan. Duhovni pravi: Polo ga daj. Pobeč hodi v solo. Ko je sedem let star ga pelje oca k vodi tistemu gospodu, ktere ga je bil kupil. Pobeč se nič ne boji. Ko gospod pride, ga je prosil, mu tiste bukve pokazati, kamor ga je bil napisal. Pobeč pogleda bukve, najde svoje ime to notri, ga sterga vunkaj ino v vodo vrže. Tdaj ni gospod nobene oblasti več čenj imel. Pobeč gre domu ino hodi v solo, kjer sta oca ino mati želela, de bi jima kot duhovni kdaj kaj pomagat. Alé ko se je isotalal ni hotel v duhovni stan stopiti ampak pravi svojim staršem: Hočem iti po sveti svojo srco skusit. On gre ino pride do eniga ukletiga mesta, kjer so vsi ljudje po noči se v zverino spremeni ino okrog tulili pa večadi, de je blo strasno. Ene gospodična grozno repa, pride k njemu ino pravi: Ti bi lahko nas resili. On pravi: Kako? Ona odgovori: Tri noči poborno in molitvinih bukvec per meni v hiši molite, pa prvo noč jih bomo hotli požviti, ker bomo vsi strasne pošasti. Drugo noč bomo vsi se strasnej, tretjo noč pa naj strasnej, kes se je vse tako zgodilo. Ja potnik jih je resil ino tretjo noč so vsi radnjic veseli ljudje postali. Ja hvaležnost se mu gospodična v takon ponudi. On se je i nje zavročil. Ko je bil i njo zavročil, mu pravi enkrat: Pojva v bližnje mesto v gostje. Priveda tječaj, tam je blo vse vidane volje. Gospod edaj svojiga gospoda v veši pomare & netikim morilam in on se ni nič zavročil. Dekla mu je

člahačno sukno in ga v eno debelo in neke plahte oblekla, in popastila.
Po noči se je je li zavedel in sam ni vedil od kod ta spremena pride.
Hodi po tni sem ter tje ino je neke minike v eni hiši začutil. Peterka,
pa mu niso hotli odpreti. Ko li prosil mu odpro in perpoveduje jim
on, kako se mu je čerdan zgodilo. Miniki mu svoje smešne reči
perpovedujejo, namreč, de imajo en plašč, če se kdorvanj zavije, ga
nikče ne vidi, de imajo en čevelj, če ga kdo obuje no enkrat lahko
tje sftopi, kamur si sam zmisli. On jih za to sluje prosil, pa mu no
čijo dati. Ker jih li prosil obite dve reči primeril, mu jih dajo. Pa na
enkrat je on spred njih usel k svoji gospe. Ona se ravno misli z enim
drugim poročiti ino pojedino so imeli. On se pred hišna duri ustopi
ino kar je kdo jedi ali pijace notri nesel, vse je ta ogoljfan gospod,
kjer je bil neviden, na tla odbil. Gospa gre sama kot nevesta na
miso nosit, pa tudi nji je vse iz rok vergel. Ona čer to žalostna
gre molit pred podobno križaniga Daveličarja, on gre neviden ka
njo. Ko ona tam molino viduje, kaj ji je storiti, ki se ji ta čudna
bošja strašniga kaže. Ali nje gospod ji neviden odgovarja. Kremlj
pervoja moza nazaj. Ona gre torej pred svate, spozna svojo kudo bijo
in ko spet nazaj pride, glej je nje gospod stal v člahačno sukno in futekaj.
Ono pastlej je z njim kirela.